

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

RKR-411-2/07/DN- 20 /07

Kraków, dn. 31 października 2007 r.

DECYZJA Nr RKR - 74/2007

Stosownie do art. 28 ust. 6 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.)* w związku z art. 131 ust. 1 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* oraz § 6 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172, ze zm.)*, po przeprowadzeniu - na wniosek przedsiębiorcy Mieczysława Piotrowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób, z siedzibą w Krakowie, Pl. Gen. Sikorskiego 9/9 – postępowania antymonopolowego

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I.** Na podstawie art. 9 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 131 ust. 1 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*,
uznaje się działania Gminy Myślenice, polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania przystankami komunikacji samochodowej w miejscowości Myślenice, poprzez niewyrażenie przez Gminę zgody na korzystanie przez Wnioskodawcę z przystanku komunikacji samochodowej, zlokalizowanego na placu przy ul. Słowackiego w Myślenicach – jako z przystanku przelotowego
za praktykę ograniczającą konkurencję na lokalnym rynku usług regularnego przewozu osób na trasie Kraków – Myślenice, tj. praktykę o której mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*
i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.
- II.** Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 131 ust. 1 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*, **nakłada się** na Gminę Myślenice, **karę pieniężną w wysokości 3 195 zł** (słownie: trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych).

U z a s a d n i e n i e

W dniu 16 stycznia 2007 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu w Krakowie (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) wpłynął wniosek przedsiębiorcy Mieczysława Piotrowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób, z siedzibą w Krakowie (zwanego dalej

„Wnioskodawcą”) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Gminie Myślenice (zwanej dalej również „Gminą”).

Wnioskodawca postawił Gminie zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania przystankami komunikacji samochodowej w miejscowości Myślenice, poprzez niewyrażenie zgody na korzystanie przez niego z przystanku komunikacji samochodowej, zlokalizowanego na placu przy ul. Słowackiego w Myślenicach – jako z przystanku przelotowego

Wnioskodawca podał, iż Gmina zmusza w ten sposób przewoźników do korzystania z ww. przystanku jako z przystanku początkowego i końcowego a tym samym, do zmiany przebiegu linii komunikacyjnej. W ocenie Wnioskodawcy, powyższe - stanowi naruszenie przepisów *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095)* - dalej „ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”.

Do wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego Wnioskodawca załączył m.in. pismo Burmistrza Miasta i Gminy Myślenice z dnia 26 lipca 2006 r. (karta nr 3 w aktach sprawy), stanowiące odpowiedź na wniosek przedsiębiorcy o wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków w Myślenicach. Z pisma Burmistrza wynika, iż wyraża zgodę na korzystanie z trzech przystanków, tj dwóch przystanków przy ul. Pardyaka (os. 1000-lecia) oraz jednego przystanku przy ul. Słowackiego, określonego jako „przystanek pod sklepem „Albert”” bądź „przystanek w zatoce po prawej stronie”. Uzgodnienie korzystania z ww. przystanków dokonane zostało na następujących zasadach: przystanki te służą jedynie do zatrzymywania się w celu zabrania, czy wysadzenia podróżnych, a czas trwania tych czynności nie powinien być dłuższy niż 1 minutę. Jednocześnie Burmistrz Miasta i Gminy Myślenice poinformował, iż część parkingu samochodowego przy ul. Słowackiego została przeznaczona jako plac manewrowy dla przewoźników (dalej „plac busów”), stanowiący dla nich przystanek początkowy i końcowy, za który Gmina pobiera opłaty. Tym samym, Burmistrz odmówił Wnioskodawcy uzgodnienia zasad korzystania z tego obiektu jako przystanku przelotowego.

W piśmie uzupełniającym wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego (karty nr 40-41) Wnioskodawca podał, iż nie może korzystać ze wskazanego przez Gminę przystanku przy ul. Słowackiego „w zatoce po prawej stronie” jako z przystanku przelotowego ponieważ usytuowany jest kilkadziesiąt metrów od placu busów. Wnioskodawca podkreślił, iż niezależnie od treści umów zawartych z Gminą, wszyscy przewoźnicy w praktyce korzystają z tego placu jako z przystanku przelotowego, rozpoczynając i kończąc trasę przewozu na os. 1000-lecia, przy czym plac busów jest trzecim z kolei przystankiem. W ocenie Wnioskodawcy, zatrzymywanie busów na przystanku oddalonym o kilkadziesiąt metrów od przystanku, na którym zatrzymują siębusy kilkadziesiąt innych przewoźników oznacza utratę wszystkich potencjalnych klientów.

Wnioskodawca podał również, iż pozostali przewoźnicy zostali przez Gminę zmuszeni do zawarcia umów na korzystanie z placu busów jako dworca autobusowego, z uwagi na wyższe - w stosunku do innych przystanków - opłaty, pobierane przez Gminę z tytułu korzystania z tych przystanków. Wnioskodawca podkreślił, iż plac busów nie może być traktowany jak dworzec autobusowy, ponieważ wyposażony jest jedynie w słupki przystankowe i nie posiada odpowiedniej infrastruktury (np. kas biletowych, toalet dla pasażerów i kierowców).

W rzeczywistości – jak wskazał Wnioskodawca – większość przewoźników stosuje rozkład jazdy wskazujący przystanek początkowy na os. 1000-lecia, natomiast plac

busów – jako przystanek przelotowy. Jedynie dwóch przewoźników formalnie dostosowało rozkład jazdy do umowy zawartej z Gminą, jednakże i oni realizują przewozy tak jak pozostali, tzn. rozpoczynając linię komunikacyjną na os. 1000-lecia.

Wnioskodawca podkreślił również, iż Gmina traktuje przewoźników nierównoprawnie, ponieważ w sytuacji odmowy uzgodnienia mu zasad korzystania z placu busów jako z przystanku przelotowego zgodę taką udzielono przewoźnikowi obsługującemu trasę Kraków-Jordanów.

Dokumentując swoje stanowisko Wnioskodawca przedłożył m.in. mapki sytuacyjne i plan Myślenic (karty nr 44-47 i nr 55) z zaznaczonymi przystankami. Przedłożył także fotografie (karty nr 48-54) placu busów oraz przystanku w zatoce po prawej stronie, zgodnie z którymi przystanek w zatoce usytuowany jest w stosunku do placu busów w odległości kilkudziesięciu metrów i po drugiej stronie jezdni.

Wnioskodawca przedłożył ponadto, uzyskane w wyniku jego starań, Zezwolenie nr 0692 na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym w ramach linii regularnej Kraków-Myślenice, wydane przez Marszałka Województwa Małopolskiego w dniu 13.10.2004 r. (karta nr 33) oraz korespondencję prowadzoną z Gminą w sprawie warunków korzystania z przystanków w Myślenicach.

Wnioskodawca zakwalifikował działania Gminy Myślenice, jako przeciwdziałające ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji i uznał, tym samym, że są sprzeczne z art. 8 ust. 2 pkt. 5 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.)* - zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

Po uzupełnieniu wniosku oraz w wyniku analizy informacji w nim zawartych Prezes UOKiK – postanowieniem Nr RKR-69/2007 – wszczął w dniu 23.01.2007 r. postępowanie antymonopolowe, w związku z podejrzeniem nadużywania przez Gminę Myślenice pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania przystankami komunikacji samochodowej w miejscowości Myślenice, poprzez niewyrażenie przez Gminę Myślenice zgody na korzystanie przez Wnioskodawcę z przystanku komunikacji samochodowej, zlokalizowanego na placu przy ul. Słowackiego w Myślenicach – jako z przystanku przelotowego, tj. ewentualnego naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Odnosząc się do zarzutów Gmina - w piśmie z dnia 20.02.2007 r. (karty nr 60-196) - poinformowała, iż udzieliła Wnioskodawcy zgody na korzystanie z przystanków i zatok autobusowych. Jednocześnie Gmina uznała za błędne zarzuty dotyczące pobierania opłat za korzystanie z placu manewrowego przy ul. Słowackiego jako z dworca autobusowego. Gmina podkreśliła, iż wyżej wskazany plac nigdy nie był traktowany jako dworzec autobusowy, a jedynie jako plac manewrowy, na którym „dozwolone jest zatrzymywanie nie tylko w celu zabrania pasażerów, lecz również by wyrównać czas pomiędzy godzinami przyjazdu i godzinami odjazdu” (karta nr 60).

Gmina wyjaśniła również, iż przystanek na os. 1000-lecia, który w ubiegłych latach pełnił funkcję przystanku początkowego/końcowego – został zlikwidowany na prośbę mieszkańców osiedla i dyrekcji pobliskiej szkoły podstawowej. Powodem był wzrost zagrożenia bezpieczeństwa pieszych oraz zmiana organizacji ruchu, polegającej na wprowadzeniu ruchu jednokierunkowego. W związku z powyższym, przystanek ten został przeniesiony na ul. Pardyaka przy bloku nr 19.

W załączeniu Gmina przedłożyła m.in. listę 12 przewoźników prowadzących na jej terenie regularny przewóz osób oraz wykaz 50 przystanków, którymi dysponuje. Ponadto Gmina przedłożyła kopie umów użyczenia przystanków, zawartych z Zarządem Dróg Wojewódzkich w Krakowie, Generalną dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad oraz z Zarządem Dróg Powiatowych w Myślenicach. Gmina przedłożyła również kopie uzgodnień korzystania z przystanków wydanych przewoźnikom w latach 2004-2006.

Odpowiadając na wezwanie Prezesa UOKiK do przedłożenia listy przedsiębiorców prowadzących regularny przewóz osób na trasie Kraków-Myślenice wraz z rozkładami jazdy Gmina przedłożyła zbiorcze zestawienie tych rozkładów (karty nr 149-196).

Odnosząc się do argumentów Gminy Wnioskodawca, pismem z dnia 11.03.2007 r. (karta nr 198) podniósł, iż Gmina nie podała podstawy prawnej pobierania opłat za korzystanie z placu busów. W ocenie Wnioskodawcy obowiązujące przepisy pozwalają pobierać opłaty za korzystanie jedynie z dworców autobusowych i terenów prywatnych, natomiast plac busów w Myślenicach nie spełnia powyższych warunków.

Ponadto, Wnioskodawca zwrócił uwagę, iż przedłożone przez Gminę rozkłady jazdy nie są kopiami oryginalnych rozkładów stosowanych przez przewoźników oraz, że zostały zaprezentowane w sposób uniemożliwiający identyfikację rzeczywistych nazw przystanków, a tym samym w sposób uniemożliwiający ustalenie przystanków początkowych i końcowych oraz przelotowych dla poszczególnych linii.

Wobec powyższego Prezes UOKiK wystąpił do Marszałka Województwa Małopolskiego o wskazanie listy przedsiębiorców, którym wydane zostały zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w ramach linii Kraków-Myślenice lub innych linii przebiegających przez Myślenice wraz z kopiami rozkładów jazdy, stanowiących załączniki do wniosków o wydanie ww. zezwoleń.

Odpowiadając na powyższe Marszałek Województwa Małopolskiego przedłożył rozkłady jazdy 13 przewoźników (karty nr 201-248).

Udzielając w toku postępowania antymonopolowego dodatkowych informacji i wyjaśnień (karty nr 251-264) Gmina podała, iż we własnym zakresie wybudowała parking przy ulicy Słowackiego (plac busów), na którym zgodnie z przeprowadzonymi wcześniej ustaleniami wyznaczono miejsca przystanków początkowych i końcowych dla wszystkich przewoźników obsługujących linie rozpoczynające się i kończące w Myślenicach.

Gmina poinformowała również, iż - w celu uniknięcia nieuczciwego traktowania przewoźników - zorganizowała w 2005 roku spotkanie z przewoźnikami. W trakcie spotkania ustalono, iż wszyscy użytkownicy przystanków ponosić będą opłaty w wysokości 150 zł za pierwszy samochód i 75 zł za kolejny samochód zgłoszony do zezwolenia. W tym miejscu Gmina podkreśliła, iż na podstawie uzgodnień z powyższego spotkania wszyscy przewoźnicy, z wyjątkiem Wnioskodawcy, podpisali stosowne aneksy do umów.

Odnosząc się do zarzutu bezprawności w pobieraniu opłat za korzystanie z przystanków Gmina wskazała na art. 5 ust. 3 *ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008)*. Zgodnie z tym przepisem uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z przystanków komunikacyjnych oraz z wydzielonych krawężnikiem lub oznakowaniem poziomym torowisk pojazdów szynowych należy do obowiązków przedsiębiorców użytkujących tereny służące komunikacji publicznej. W związku z ww. przepisem oraz w celu uniknięcia nieporozumień pomiędzy użytkownikami przystanków, po wspólnych uzgodnieniach Gmina przeprowadziła postępowanie przetargowe na

utrzymanie czystości na przystankach usytuowanych na podległym jej terenie. Gmina wskazała, iż opłata pobierana od przewoźników to miesięczna kwota ryczałtowa, która daje możliwość uzgodnienia kosztów jakie mają być refakturowane poszczególnym przewoźnikom.

W tym miejscu Gmina podkreśliła, iż nie zachodzi żadna z przesłanek świadcząca o nakłanianiu przewoźników do wnoszenia opłat za korzystanie z przystanków. Wszystkie opłaty jakie wpływają na rzecz Gminy są bądź kosztami dzierżaw terenu będącego własnością Gminy bądź też kosztami, które przewoźnik – w myśl ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – winien ponosić.

Ustosunkowując się do wezwania o podanie przyczyn uzgodnienia dla przedsiębiorcy Bogusławy Stolarczyk zasad korzystania z placu busów jako przystanku przelotowego (pismo Burmistrza Miasta i Gminy Myślenice z dnia 15.09.2006 r., karta nr 141 w aktach sprawy) w sytuacji, gdy takich uzgodnień nie otrzymali inni przewoźnicy - Gmina podała, iż zasady wydawanych uzgodnień dot. warunków korzystania z przystanków są jednakowe dla wszystkich przewoźników (karty nr 251-252). Gmina zwróciła uwagę, że każdy przewoźnik spełniający formalno-prawne wymogi otrzymuje stosowne zezwolenie. Gmina wskazała, iż taką zgodę otrzymał również Wnioskodawca, który następnie zrezygnował z uzgodnienia zasad korzystania z przystanków.

Gmina podkreśliła również, iż w żaden sposób nie ingeruje w rozkłady jazdy przewoźników a jedynie ustala zasady korzystania z przystanków, którymi administruje. Zgodnie z tymi zasadami przewoźnicy winni korzystać z placu busów przy ul. Słowackiego jako przystanku początkowego i końcowego. Dla przewoźników obsługujących m.in. linię Kraków-Myślenice wyznaczony został przystanek przelotowy zupełnie niezwiązany z przystankami na placu busów, zlokalizowany przy ul. Słowackiego, przy sklepie „Albert”.

Do ww. wyjaśnień Gmina załączyła kopie czterech aneksów do umów w sprawie dzierżawy placu manewrowego przy ul. Słowackiego (placu busów), zawartych z przewoźnikami w dniu 31.12.2005 r. oraz kopię umowy na wywóz nieczystości m.in. z przystanków zawartą z przedsiębiorcą wyłonionym w wyniku wyżej wskazanego przetargu, oraz kopie umowy użyczenia

Odpowiadając na wezwanie Prezesa UOKiK Gmina nie wskazała przyczyn umieszczenia placu busów jako przystanku przelotowego w rozkładach jazdy czterech przewoźników. Jednocześnie przedłożyła kopię umowy użyczenia części placu busów zawartej z jednym z tych przewoźników. Treść § 1 i ust. 2 umowy użyczenia stanowi m.in., iż przewoźnik będzie wykorzystywał przedmiot użyczenia (przystanek na placu busów) „...jako przystanek (początkowy i końcowy) dla potrzeb prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w celu zabierania stamtąd (wysadzania tam) przewożonych pasażerów. Postój na przystanku przy ul. Słowackiego trwa do 10 minut”.

Pismem z dnia 20.06.2007 r. (karty nr 265-266) Prezes UOKiK wezwał Gminę do uzupełnienia odpowiedzi oraz do wskazania czy uzgodnienie zasad korzystania z przystanków, wydane w dniu 15.09.2006 r. dla przedsiębiorcy Bogusławy Stolarczyk z siedzibą w Skomielnej Białej – jest aktualne.

Odpowiadając na powyższe pismem z dnia 26.06.2007 r. (karty nr 267-272) Gmina przedłożyła m.in.:

- kopię pisma Gminy z dnia 06.12.2006 r. w sprawie udzielenia Wnioskodawcy zgody na korzystanie z przystanków dla linii relacji Myślenice-Kraków (karta nr 268);

- aktualną kopię pisma Gminy z dnia 15.09.2006 r. uzgadniającego zasady korzystania z przystanków dla przedsiębiorcy Bogusławy Stolarczyk (karta nr 271),
- kopię mapy zasadniczej z zaznaczonym placem busów, przystankami początkowymi i końcowymi oraz przystankiem przelotowym zlokalizowanymi przy ul. Słowackiego w Myślenicach.

Pismem z dnia 17 października 2007 r. (karty nr 296-297) Prezes UOKiK zawiadomił strony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami postępowania. Z możliwości tej, w dniu 29 października 2007 r., skorzystał zarówno Wnioskodawca jak i Gmina Bochnia

W toku przedmiotowego postępowania Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Gmina Myślenice jest jednostką samorządu terytorialnego i działa na podstawie przepisów *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.)* Zgodnie z art. 2 ust. 2 tej ustawy Gmina Bochnia posiada osobowość prawną.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie na terenie Gminy Myślenice znajduje się 50 przystanków usytuowanych przy drogach powiatowych, wojewódzkich i krajowych, z czego w samych Myślenicach znajduje się 9 przystanków. Gmina administruje wszystkimi przystankami na podstawie:

- umowy użyczenia z dnia 30.04.2004 r., zawartej z Zarządem Dróg Wojewódzkich w Krakowie (karty nr 68-69);
- umowy użyczenia z dnia 16.09.2004 r., zawartej z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Krakowie (karty nr 70-72);
- umowy użyczenia z dnia 12.04.2005 r., zawartej z Zarządem Dróg Powiatowych w Myślenicach (karty nr 73-75).

Z przystanków usytuowanych na terenie Myślenic, w tym z przystanków usytuowanych na ul. Słowackiego, korzysta 13 przedsiębiorców prowadzących regularny przewóz osób.

Wnioskodawca, działający jednoosobowo, jest przedsiębiorcą wpisanym do Ewidencji Działalności Gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Krakowa pod numerem ewidencyjnym 13561/97 (karta nr 42). Przedmiotem jego działalności są m.in. usługi transportowe w zakresie przewozu osób i towarów. Od 10 lat Wnioskodawca świadczy usługi transportowe w ramach regularnych przewozów osób na linii Myślenice-Kraków-Myślenice.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088 ze zm.)* – zwanej dalej „ustawą o transporcie drogowym” – wykonywanie regularnych przewozów w transporcie krajowym wymaga uzyskania zezwolenia. Przedsiębiorca zamierzający prowadzić tego rodzaju działalność gospodarczą winien złożyć stosowny wniosek do właściwego organu. Gdy zasięg przewozów wykracza poza obszar co najmniej jednego powiatu, jednocześnie

nie wykraczając poza obszar województwa – jak w przypadku Wnioskodawcy – organem właściwym do przyjęcia i rozpatrzenia takiego wniosku jest marszałek województwa (art. 18 ust. 1 pkt 1f ww. ustawy o transporcie drogowym).

Istotnymi elementami wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych – zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ww. ustawy – są m.in.:

- rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów, długość linii komunikacyjnej oraz odległość między przystankami;
- potwierdzenie uzgodnień zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków, dokonanego z ich właścicielami lub zarządzającymi.

Ostatnim zezwoleniem, na podstawie którego Wnioskodawca prowadził przewozy regularne osób na trasie Kraków-Myślenice jest Zezwolenie Nr 0692 wydane przez Marszałka Województwa Małopolskiego w dniu 13.10.2004 r. z ważnością do 12.10.2009 r. (karta nr 33).

Prowadząc usługi przewozu osób Wnioskodawca - podobnie jak inni przewoźnicy - korzystał z przystanków w Myślenicach na podstawie umowy zawartej z Gminą. Umowa wiążąca Wnioskodawcę i Gminę zawarta została w dniu 28.07.1999 r. i była zmieniana aneksami, podpisanymi kolejno 05.07.2000 r., 04.04.2001 r., 20.03.2002 r. i 12.12.2002 r. (karty nr 4-5 i nr 36-38). Wprowadzone zmiany dotyczyły przede wszystkim wysokości opłat z tytułu korzystania z przystanków.

Pismem z dnia 12.08.2003 r. (karta nr 35) Gmina poinformowała przewoźników, iż z dniem 01.01.2004 r. przystanek zlokalizowany na os. 1000-lecia przy bloku nr 27 ulegnie likwidacji. W ślad za tym pismem Gmina przedłożyła przewoźnikom stosowne aneksy do umów, które zostały przez przewoźników podpisane.

Datowany na dzień 01.12.2004 r. aneks (karta nr 32) Gmina przedłożyła również Wnioskodawcy. Zgodnie z treścią § 1 aneksu Gmina zobowiązała się, iż w przypadku zmiany lokalizacji przystanku początkowego i końcowego, zawiadomi Wnioskodawcę o nowej lokalizacji w dwumiesięcznym terminie.

W związku z brakiem akceptacji przez Wnioskodawcę zmian umowy wprowadzonych powyższym aneksem Gmina, pismem z dnia 02.02.2005 r. (karta nr 31), poinformowała Wnioskodawcę, iż umowa na korzystanie z przystanku początkowego i końcowego oraz przystanków przelotowych została rozwiązana z dniem 31.12.2004 r.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 07.02.2005 r. (karta nr 30) Wnioskodawca poinformował Gminę, iż swoją działalność prowadzi na podstawie Zezwolenia Nr 0692 wydanego przez Marszałka Województwa Małopolskiego, ważnego do dnia 12.10.2009 r. Podkreślił, iż - zgodnie z rozkładem jazdy, stanowiącym formalny wymóg do uzyskania tego zezwolenia – plac busów przy ul. Słowackiego jest przystankiem przelotowym. Ponadto Wnioskodawca poinformował, iż miejsce postojowe dla wyrównania czasu załatwi we własnym zakresie. Jednocześnie wniósł o skorygowanie treści umowy na korzystanie z przystanków zgodnie z zatwierdzonym rozkładem jazdy.

Odnosząc się do ww. wniosku Gmina, pismem z dnia 14.02.2005 r., poinformowała, iż rozwiązanie umowy z Wnioskodawcą spowodowane było nie podpisaniem przez niego ww. aneksu z dnia 01.12.2004 r. Jednocześnie powołała się na treść § 1 pkt 2 i 3 umowy z dnia 13.12.2003 r., zgodnie z którym plac manewrowy przy ul. Słowackiego ma być wykorzystywany jako przystanek początkowy i końcowy, a charakter przystanków przelotowych mają zatoki przy ul. Pardyaka na os. 1000-lecia oraz przy ul. Słowackiego. Gmina stwierdziła, iż skoro o powyższych zmianach Wnioskodawca został uprzednio poinformowany, winien odpowiednio dostosować swoje rozkłady jazdy.

Jednocześnie Gmina poinformowała Wnioskodawcę, iż w celu zawarcia nowej umowy winien przedłożyć zatwierdzoną przez Urząd Marszałkowski w Krakowie nową lokalizację przystanku początkowego i końcowego wraz z nowym rozkładem jazdy.

W związku z likwidacją gminnego przystanku początkowego/końcowego na os. 1000-lecia oraz w celu zapewnienia busom miejsca postojowego, przeznaczonego dla wyrównania czasów pomiędzy przyjazdami i odjazdami, a tym samym utrzymania dotychczasowych rozkładów jazdy Wnioskodawca zawarł dnia 08.03.2005 r. umowę z Cechem Rzemiosł Różnych w Myślenicach (karta nr 28). Przedmiotem umowy była dzierżawa miejsc do parkowania busów, zlokalizowanych przy ul. Ogrodowej (przecznica od ul. Pardyaka na os. 1000-lecia) na parceli należącej do Cechu Rzemiosł Różnych.

Następnie, Wnioskodawca ponownie wystąpił do Gminy o ustalenie zasad korzystania z czterech przystanków tj. dwóch przystanków przy ul. Pardyaka (os. 1000-lecia), przy ul. Słowackiego (trasa Kraków-Myślenice) i na placu busów przy ul. Słowackiego (kierunek Myślenice-Kraków) – jako przystanków przelotowych (pismo z dnia 14.03.2005 r. (karta nr 27).

Pismem z dnia 23.03.2005 r. (karta nr 26) Gmina negatywnie rozpatrzyła ww. wniosek, który z kolei Wnioskodawca uzupełnił pismem z dnia 18.04.2005 r. (karta nr 25), poprzez przedłożenie zatwierdzonych przez Starostwo Powiatowe w Myślenicach rozkładów jazdy.

Odpowiadając na powyższe Gmina poinformowała Wnioskodawcę, iż aktualnie nie zawiera umów na dzierżawę przystanków. Argumentując swoje stanowisko Gmina podała, iż zawarła wystarczającą ilość umów, które w zakresie przewozu osób w pełni zaspokajają potrzeby mieszkańców Gminy (pismo z dnia 19.05.2005 r. karta nr 24).

Kontynuując powyższą korespondencję Gmina pismem z dnia 20.07.2005 r. (karta nr 23) zmieniła swoje stanowisko i przedłożyła Wnioskodawcy zasady korzystania z przystanków na terenie Myślenic. Gmina poinformowała m.in., iż:

- zgodnie z zatwierdzonym przez Starostwo Powiatowe w Myślenicach projektem organizacyjnym ruchu przystanek na os. 1000-lecia może być traktowany jako przystanek przelotowy, z czasem oczekiwania na podróżnych do 1 minuty;
- zgodnie z przedłożoną przez Wnioskodawcę umową z Cechem Rzemiosł Różnych, parkowanie busów na czas wyrównania czasów przyjazdów i odjazdów winno odbywać się na parceli położonej przy ul. Ogrodowej 1 (zlokalizowanej w pobliżu dotychczasowych przystanków początkowego i końcowego na os. 1000-lecia); jednocześnie Gmina podkreśliła, iż miejsce to nie może być traktowane jako przystanek początkowy i końcowy oraz, że
- „wyraża zgodę na zawarcie umowy na korzystanie z przystanków na terenie miasta Myślenice jako przystanków przelotowych”.

Z uwagi na odrzucenie przez Wnioskodawcę warunków Gminy oraz w skutek braku porozumienia w kwestii udzielenia zgody na korzystanie z przystanku zlokalizowanego na placu busów jako przystanku przelotowego Wnioskodawca złożył skargę do Rady Miejskiej w Myślenicach oraz zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie. W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Myślenicach podtrzymała stanowisko Gminy (pismo z dnia 20.10.2005 r. karta nr 22), natomiast Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie rozpatrzyło zażalenia z uwagi na brak stosownych kompetencji (pismo z dnia 20.02.2006 r. karta nr 20).

W związku z pismem Burmistrza Gminy Myślenice z dnia 02.02.2005 r. informującym o rozwiązaniu z dniem 31.12.2004 r. umowy na korzystanie z przystanków

zawartej z Wnioskodawcą – Marszałek Województwa Małopolskiego wszczął postępowanie administracyjne o cofnięcie Wnioskodawcy Zezwolenia nr 0692 na wykonywanie przewozów regularnych w ramach linii Kraków-Myślenice. W toku tego postępowania organ wydający zezwolenie ustalił m.in., iż Wnioskodawca nie posiada uzgodnienia zasad korzystania z przystanków wykazanych w rozkładzie jazdy, będącym załącznikiem do Zezwolenia nr 0692. W konsekwencji, decyzją z dnia 06.09.2006 r. Marszałek Województwa Małopolskiego cofnął udzielone Wnioskodawcy Zezwolenie nr 0692 (karty nr 15-16).

Kontynuując starania o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków w Myślenicach Wnioskodawca, pismem z dnia 12.06.2006 r. (karta nr 19), złożył do Gminy stosowny wniosek, w którym poinformował, iż przystanek na placu busów przy ul. Słowackiego ma dla obsługiwanej przez niego linii charakter przelotowy, ponieważ dla wyrównania czasów przyjazdów i odjazdów dysponuje miejscem parkingowym na terenie parceli należącej do Cechu Rzemiosł Różnych.

Odpowiadając na powyższe pismem z dnia 26.06.2006 r. (karta nr 18) Gmina wyraziła zgodę na korzystanie z przelotowych przystanków zlokalizowanych przy ul. Pardyaka (os. 1000-lecia) oraz przy ul. Słowackiego w zatoce po prawej stronie.

Gmina poinformowała, iż przyjęła do wiadomości, iż przystanek postojowy dla wyrównania czasu znajduje się na terenie Cechu Rzemiosł Różnych.

Jednocześnie, odnośnie przystanku usytuowanego przy ul. Słowackiego na placu busów Gmina podała, iż jest on traktowany jako przystanek początkowy i końcowy służący do wyrównania czasu oraz, że dla tego obiektu zasady korzystania nie zostały ustalone. W tym miejscu Gmina wskazała, iż istnieje możliwość skorzystania z zatoki przystankowej przy ul. Słowackiego pod sklepem „Albert”.

Pismem z dnia 03.07.2006 r. (karta nr 17) Wnioskodawca ponownie wniósł o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków zgodnie z przebiegiem linii. Wnioskodawca zwrócił uwagę, iż od początku istnienia (ponad 10 lat) linia Myślenice-Kraków rozpoczyna się na os. 1000-lecia. Wszyscy przewoźnicy wykonujący przewozy na tej trasie w dalszym ciągu rozpoczynają kursy w kierunku Krakowa na tym osiedlu, a przystanek na placu busów przy ul. Słowackiego był i jest przystankiem trzecim od początku trasy. Wnioskodawca podniósł również, iż działania Gminy zmusiły przewoźników do podpisania fikcyjnych umów, ponieważ plac busów jest dla przewoźników nadal przystankiem przelotowym.

Pismem z dnia 23.10.2006 r. (karta nr 13) Wnioskodawca ponowił swój wniosek o uzgodnienie zasad korzystania z przystanku na placu busów, na który Gmina odpowiedziała pismem z dnia 10.11.2006 r. (karta nr 12) informując, iż podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 18.07.2006 r. (karta nr 136) tj. wyraża zgodę na korzystanie z przystanków przelotowych przy ul. Pardyaka oraz w zatoce przy ul. Słowackiego, natomiast nie wyraża zgody na korzystanie z placu busów w charakterze przystanku przelotowego.

Na kolejny wniosek z dnia 20.11.2006 r. (karta Nr 11) Gmina odpowiedziała pismem z dnia 27.11.2006 r. (karta nr 10), w którym poinformowała Wnioskodawcę, iż nie wyraża zgody na korzystanie z przystanków i zatok w Myślenicach ze względu na wyniki przeprowadzonych kontroli oraz z uwagi na cofnięcie Wnioskodawcy przez Marszałka Województwa Małopolskiego zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów na trasie Kraków-Myślenice. Tym samym Gmina cofnęła zgodę udzieloną w ww. piśmie z dnia 18.07.2006 r.

Pismem z dnia 04.12.2006 r. (karta nr 269) Wnioskodawca zwrócił się do Gminy o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków, z uwzględnieniem placu busów jako przystanku początkowego/końcowego.

Ostatecznie, pismem z dnia 06.12.2006 r. (karta nr 148) Gmina ponownie udzieliła Wnioskodawcy zgody na korzystanie z przystanków na nie zmienionych warunkach, w myśl których plac busów przy ul. Słowackiego jest przystankiem początkowym i końcowym.

Dokonując w toku postępowania antymonopolowego ustaleń co do stanu faktycznego sprawy Prezes UOKiK zwrócił uwagę na pismo Gminy z dnia 15.09.2006 r. (karta nr 141), zgodnie z którym Gmina udzieliła jednemu z przewoźników – Bogusławie Stolarczyk - zgody na korzystanie m.in. z placu busów przy ul. Słowackiego jako z przystanku przelotowego.

Pismem z dnia 26.06.2007 r. (karta nr 267), poprzez przedłożenie kopii pisma z dnia 15.09.2006 r., Gmina potwierdziła, iż ww. uzgodnienie zasad korzystania z przystanków dla linii relacji Rabka-Kraków, wydane przedsiębiorcy Bogusławie Stolarczyk – jest aktualne.

W toku postępowania antymonopolowego Marszałek Województwa Małopolskiego przedłożył rozkłady jazdy 13 przewoźników (karty nr 201-248), stanowiące załączniki do zezwoleń, na podstawie których wykonują oni regularne przewozy na liniach przebiegających przez Myślenice.

Z przedłożonych rozkładów jazdy wynika, iż:

1. 2 przewoźników rozpoczyna trasę w Myślenicach, z przystankiem początkowym na placu busów przy ul. Słowackiego.
2. 4 przewoźników rozpoczyna trasę przy ul. Słowackiego, następny przystanek przelotowy przewidziany jest na os. 1000-lecia, a kolejny znów na ul. Słowackiego.
3. dla 7 przewoźników przystanek przy ul. Słowackiego to kolejny (przelotowy) na danej trasie, przy czym rozkłady jazdy 2 przewoźników wyraźnie wskazują, iż przystankiem tym jest plac busów (w rozkładach 5 przewoźników figuruje jedynie ul. Słowackiego).

W przedmiotowej sprawie interwencję podejmowało Małopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych w Krakowie, które pismem z dnia 25.09.2006 r. (karta nr 65) wystąpiło do Ministra Transportu o wskazanie, czy w sytuacji, gdy gmina nie udzielając przewoźnikowi zgody na kontynuację wydanych wcześniej uzgodnień na korzystanie z przystanków i jednocześnie wskazując, iż przewoźnik winien zmienić rozkład jazdy i realizować przewozy z innego przystanku na funkcjonującej linii – organ wydający zezwolenie na wykonywanie przewozów regularnych ma podstawy do cofnięcia zezwolenia.

Odpowiadając na powyższe, pismem z dnia 05.10.2006 r. (karty nr 63-64) Minister Transportu wyjaśnił, iż nie jest właściwy do rozstrzygnięcia w sprawach, w których jako organ nie wydaje decyzji administracyjnych.

Niezależnie od powyższego, uwzględniając ogólnokrajową wagę problemu oraz fakt, iż opisane wyżej działania Gminy uniemożliwiają przewoźnikowi prowadzenie działalności, na którą uzyskano zezwolenie zgodnie z przepisami ustawy o transporcie drogowym Minister Transportu przedstawił swoje stanowisko, w brzmieniu:

„Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, iż zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, w szczególności obejmują one m.in. sprawy lokalnego transportu zbiorowego. Ponadto, ustawa nadaje gminom prawo stanowienia aktów prawa miejscowego, między innymi w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej, do których również należą przystanki autobusowe. Obowiązuje przy tym konstytucyjna zasada równości wobec prawa oraz prawo do równego traktowania wszystkich przez władze publiczne. Zdaniem Ministerstwa Transportu – w tym przypadku zasada ta nie została dotrzymana”.

Jednocześnie Minister Transportu poinformował, iż - z uwagi na brak możliwości podjęcia bezpośrednich działań oraz ze względu na fakt powtarzania się tego rodzaju praktyk ze strony organów samorządowych - powiadomił o tym problemie Prezesa UOKiK.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny.

Art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dawniej Sąd Antymonopolowy). W wyroku z dnia 27.06.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) Sąd stwierdził, że *„Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji – Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.*

Podobnie na temat interesu publicznego Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wypowiedział w wielu innych wyrokach, np. z dnia 30.05.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 80/00), z dnia 4.07.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00), z dnia 6.06.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 78/00).

Powyższe stanowisko znalazło również potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29.05.2001 r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że *„ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji”.* W uzasadnieniu do wyroku z dnia 26.02.2004 r. (sygn. akt III SK 2/04) Sąd Najwyższy dodał, iż naruszenie indywidualnego interesu, nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia publicznego zbiorowego interesu, jeżeli indywidualne pogwałcenie przepisów ustawy mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do ustanowienia lub utrwalenia monopolistycznych praktyk rynkowych, które wywołują skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy działania Gminy Myślenice – dysponującej wszystkimi, znajdującymi się na jej terenie przystankami, wywierają skutki

na uczestników lokalnego rynku przewozu osób, tj. Wnioskodawcę oraz wszystkich jego faktycznych i potencjalnych konkurentów. Ostatecznie skutki działań Gminy mogą odczuć również konsumenci, tj. wszyscy pasażerowie korzystający z usług lokalnych przewoźników.

Organ antymonopolowy uznał, iż pomimo, że żądającym wszczęcia postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie jest pojedynczy przedsiębiorca, który - stosownie do art. 84 ust. 1 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* – wykazał swój interes prawny, działania organu antymonopolowego ukierunkowane są na ochronę konkurencji, rozumianej jako nieograniczony i równy dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców dostęp do rynku przewozowego.

Gmina jako strona postępowania antymonopolowego.

Zakazy przewidziane w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów odnoszą się wyłącznie do działań podejmowanych przez przedsiębiorców lub ich związki.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy, pod pojęciem „przedsiębiorca” rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* – a także m.in. osobę prawną **organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej**, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ww. *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*.

Stosownie do art. 7 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591)* do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty. Zadania własne obejmują sprawy m.in. gminnych dróg, ulic i organizacji ruchu drogowego (art. 7 ust. 1 pkt 2 tej ustawy) oraz lokalnego transportu zbiorowego (art., 7 ust. 1 pkt 4).

Zgodnie z art. 9 ust. 4 *ustawy o samorządzie gminnym*, zadania własne określone w art. 7 ust. 1, służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, stanowią zadania użyteczności publicznej.

Chociaż w ustawie brak jest legalnej definicji pojęcia użyteczności publicznej, to niewątpliwie pewną wskazówkę w tej materii stanowić może przepis art. 1 ust. 2 *ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. nr 9, poz. 43 ze zm.)*, na mocy którego gospodarka komunalna obejmuje w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.

Zarówno w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak i w doktrynie, ugruntowany został pogląd, że do działalności publicznej gminy w zakresie zaspokajania potrzeb wspólnoty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – o ile wywołuje ona skutki praktyk monopolistycznych – ustawa antymonopolowa ma zastosowanie (tak. ST. Gronowski, *Ustawa antymonopolowa, Komentarz*, CH Beck 1996 str. 37 i nast. oraz E. Modzelewska- Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz*, Twigger 2002, str. 34-35; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 6.12.2000 r. sygn. akt XVII Ama 95/99, wyrok SOKiK z dnia 7.07.2004 r. sygn. akt Ama XVII 65/2003).

W świetle powyższego należy uznać, że Gmina Myślenice jest przedsiębiorcą w rozumieniu *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, gdyż jest osobą prawną organizującą usługi o charakterze użyteczności publicznej związane ze zbiorowym transportem lokalnym. Organizacja tych usług polega w przedmiotowej sprawie przede wszystkim na uzgadnianiu przewoźnikom warunków korzystania z przystanków

komunikacji samochodowej, usytuowanych w obrębie dróg znajdujących się na terenie gminy.

Rynek właściwy

Zgodnie z art. 4 pkt 9 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* przez „rynek właściwy” rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Zgodnie z powyższą definicją rynek właściwy został ograniczony do pewnych towarów i terytorium, które w danej sprawie mają znaczenie z punktu widzenia konkurencji i uczestników rynku (E.Modzelewska-Wąchal, op.cit., str. 49).

Pod pojęciem towaru – zgodnie z art. 4 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* – rozumie się rzeczy, jak również energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, **usługi**, a także roboty budowlane.

W przedmiotowej sprawie rynek właściwy wyznaczany jest przez rodzaj i zasięg działalności prowadzonej przez Gminę Myślenice.

Rynkiem właściwym produktowym w przedmiotowej sprawie jest rynek udostępniania przystanków. Produkt ten nie ma substytutów. Wsiadanie i wysiadanie z pojazdów komunikacji publicznej jest możliwe wyłącznie w wyznaczonych do tego celu przystankach.

Gmina Myślenice jako zarządca dróg w granicach administracyjnych Gminy jest wyłącznie uprawniona do wyrażania zgody na korzystanie przez inne podmioty z przystanków zlokalizowanych przy tych drogach w miejscowości Myślenice. Rynek geograficzny zakreślony granicami administracyjnymi Myślenic spełnia przesłanki cytowanego art. 4 pkt 9 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Reasumując, skoro Gmina jest przedsiębiorcą organizującym usługi o charakterze użyteczności publicznej, mające zaspokoić potrzeby lokalnych mieszkańców miejscowości Myślenice w zakresie transportu, to rynkiem właściwym produktowo i geograficznie w przedmiotowej sprawie jest lokalny rynek dysponowania przystankami komunikacji samochodowej zlokalizowanymi na terenie Myślenic.

Pozycja Gminy Myślenice na rynku właściwym.

Art. 9 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* wprowadza bezwzględny zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym.

Przez pozycję dominującą – zgodnie z treścią art. 4 pkt 10 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* – rozumie się taką pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Jak ustalono w toku postępowania antymonopolowego na terenie Gminy Myślenice znajduje się 50 przystanków, z czego w miejscowości Myślenice znajduje się 9 przystanków komunikacji zbiorowej.

Administrując wszystkimi przystankami znajdującymi się na swoim terenie Gmina Myślenice posiada niekwestionowaną pozycję dominującą na zdefiniowanym powyżej rynku.

Ocena zachowań Gminy Myślenice pod kątem naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Dokonując oceny zachowań Gminy Myślenice pod kątem nadużycia pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania przystankami komunikacji samochodowej w Myślenicach, należy uwzględnić, iż zgodnie z żądaniem Wnioskodawcy postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte i było prowadzone pod zarzutem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i której celem było przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku usług przewozowych na trasie Kraków-Myślenice. Przesłanką naruszenia tego przepisu było niewyrażenie przez Gminę zgody na korzystanie przez Wnioskodawcę z przystanku komunikacji samochodowej, zlokalizowanego w Myślenicach, przy ul. Słowackiego na placu busów – jako przystanku przelotowego.

Art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż zakazaniem nadużyciem dominującej na rynku właściwym jest działanie przedsiębiorcy polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Omawiana praktyka ma przede wszystkim charakter antykonkurencyjny, a dobrem chronionym na podstawie ww. przepisu jest konkurencja jako taka.

Dla stwierdzenia stosowania tej praktyki, niezbędne jest spełnienie łącznie dwóch, wynikających z ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przesłanek, a mianowicie:

- zajmowanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na danym rynku właściwym,
- nadużywanie tej pozycji poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

W poprzedniej części uzasadnienia zostało wykazane, iż Gmina Myślenice posiada niekwestionowaną pozycję dominującą na lokalnym rynku dysponowania przystankami komunikacji samochodowej w Myślenicach, a zatem pierwsza z ww. przesłanek została spełniona.

Przechodząc do oceny, czy w niniejszej sprawie została spełniona druga przesłanka należy na wstępie stwierdzić, iż dysponowanie przez Gminę tak silną pozycją na rynku dysponowania przystankami w Myślenicach powoduje, iż praktycznie każdy przedsiębiorca działający na lokalnym rynku przewozu osób, a zatem nie tylko Wnioskodawca, jest silnie od Gminy uzależniony.

Należy zatem rozważyć, czy Gmina, wykorzystując tę zależność, nadużyła swej pozycji, oraz czy jej działania mogły mieć negatywny skutek na rynek, na którym działa Wnioskodawca, tj. na lokalny rynek przewozu osób, wypełniając przy tym przesłankę przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Uwzględnić przy tym należy, iż „przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji polegać może zarówno na działaniu lub zaniechaniu.

Oba rodzaje zachowań w równym stopniu, w zależności od okoliczności, mogą wywierać negatywny wpływ na konkurencję. Obowiązek niestwarzania barier dla rozwoju konkurencji ciąży nie tylko na organach państwa, ale również na przedsiębiorcach dominujących na rynku, których pozycja rynkowa pozwala im na negatywne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki funkcjonowania jego uczestników” (tak. E. Modzelewska - Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów - Komentarz, Twigger Warszawa 2002 - str. 113 - 114).

W niniejszej sprawie rynkiem właściwym, na którym Gmina posiada pozycję dominującą, jest lokalny rynek dysponowania przystankami w Myślenicach, a możliwość korzystania z tych przystanków decyduje o prowadzeniu działalności przewozowej pomiędzy Myślenicami, a okolicznymi miejscowościami. Przedmiotem sporu pomiędzy stronami postępowania jest uniemożliwienie Wnioskodawcy korzystania z przystanku na placu busów jako przystanku przelotowego. Usytuowanie przystanku na placu busów, z którego korzysta kilkunastu przewoźników ma bardzo istotne znaczenie dla potencjalnych pasażerów lokalnego transportu, a tym samym i dla przewoźników. Dostęp do tego przystanku stanowi zatem warunek skutecznego konkurencji na rynku usług przewozowych. Mapa sytuacyjna uwzględniająca położenie przystanku przelotowego w zatoce przy sklepie „Albert” względem placu busów przedstawia załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

Oceniając działania Gminy Prezes UOKiK zwrócił uwagę na treść art. 1 *ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2000 r., Nr 71, poz. 838, ze zm.)*, z którego wynika, iż z drogi publicznej może korzystać każdy zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych.

Uprawnienie to dotyczy także przedsiębiorców wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ lub też ubiegających się o udzielenie takiego zezwolenia. Przedsiębiorcy ci winni mieć możliwość zatrzymywania swoich pojazdów na przeznaczonych do tego przystankach, które stanowią wydzielone w pasie drogowym zatoki przystankowe, odpowiednio oznakowane. Takie jest też stanowisko Ministerstwa Transportu i Budownictwa (dawniej Ministerstwa Infrastruktury) przyjęte w dniu 4 marca 2004 r. na naradzie poświęconej interpretacji pojęć i przepisów występujących w ustawie o transporcie drogowym oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy. Wedle interpretacji Ministerstwa (...), skoro droga publiczna jest z definicji otwarta dla ruchu publicznego nie istnieją przesłanki, zgodnie z którymi zarządca (zarząd) drogi mógłby odmówić korzystania przez przedsiębiorcę z istniejącego przystanku. Powyższa interpretacja została opublikowana na stronie serwisu internetowego Ministerstwa Transportu i Budownictwa www.mtib.gov.pl.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy Gmina początkowo umożliwiała przewoźnikom korzystanie z przystanków, zgodnie z przedłożonymi przez nich rozkładami jazdy. Przewoźnicy wykonujący usługi przewozowe na trasie Myślenice-Kraków rozpoczynali (kończyli) kursy w Myślenicach na os. 1000-lecia. Kolejny przystanek (przelotowy) usytuowany był również na tym osiedlu, a trzeci z kolei (przelotowy) – na ul. Słowackiego. W związku z likwidacją przystanku początkowego (końcowego) na os. 1000-lecia i umiejscowieniem go na placu busów przy ul. Słowackiego – przewoźnicy zmuszeni zostali do zmiany trasy i rozkładów jazdy. Wprawdzie – jak podkreśla Gmina – wszyscy przewoźnicy, za wyjątkiem Wnioskodawcy – zaakceptowali nowe warunki poprzez podpisanie stosownych aneksów do umów o korzystanie z gminnych przystanków. Jednakże – jak wskazują rozkłady jazdy 13 przewoźników, przedłożone przez Marszałka Województwa Małopolskiego (karty nr 201-248) – jedynie dwóch przewoźników wskazuje plac busów jako przystanek początkowy/końcowy. W rozkładach

jazdy siedmiu przewoźników przystanek „przy ul. Słowackiego” jest przystankiem przelotowym, w tym w odniesieniu do dwóch przewoźników przystanek ten precyzowany jest jako „plac busów” lub „plac manewrowy”. Czterech kolejnych przewoźników – zgodnie z ich rozkładami jazdy – rozpoczyna trasę przy ul. Słowackiego, następnie zatrzymują się na os. 1000-lecia, po czym znów zatrzymują się przy ul. Słowackiego, tym razem jako na przystanku przelotowym

Powyższe wskazuje, iż przewoźnicy - pomimo formalnej akceptacji warunków Gminy – w rzeczywistości realizują przewozy na starych zasadach, bądź podejmują działania pozorowane, nie mające racjonalnego uzasadnienia. Za działania takie należy bowiem uznać dwukrotne zatrzymywanie się przy ul. Słowackiego w odstępnie 4 minut (czas przejazdu z ul. Słowackiego na os. 1000-lecia i z powrotem wynosi zgodnie z rozkładami jazdy 2 minuty w każdą stronę).

Należy w tym miejscu podkreślić, że Prezes UOKiK nie jest organem uprawnionym do oceny prawidłowości działań przewoźników podejmowanych w ramach udzielonych im zezwoleń na prowadzenie regularnego przewozu osób.

Powyższe zostało przytoczone w celu wykazania, iż nie znajduje potwierdzenia oświadczenie Gminy, zgodnie z którym w żaden sposób nie ingeruje ona w rozkłady jazdy przewoźników oraz na okoliczność skutków działań Gminy w postaci rzeczywistych zmian tras i rozkładów jazdy.

W ocenie Prezesa UOKiK zarzut bezprawnego pobierania przez Gminę opłat od przewoźników z tytułu korzystania z przystanków – nie zasługuje na uwzględnienie.

Gmina słusznie wskazała na przepis art. 5 ust. 3 *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*, zgodnie z którym uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu lodu i innych zanieczyszczeń z przystanków komunikacyjnych należy do obowiązków przedsiębiorców użytkujących te przystanki (przewoźników). Skoro zatem Gmina, po uzgodnieniu z przewoźnikami, wyłoniła w trybie przetargu na utrzymanie czystości na przystankach jednego przedsiębiorcę, a opłaty za świadczenie tych usług są przewoźnikom refakturowane - zarzut bezpodstawnego pobierania opłat za korzystanie z przystanków nie znalazł potwierdzenia.

Początkiem sporu pomiędzy stronami było odrzucenie przez Wnioskodawcę nowych warunków korzystania z gminnych przystanków, a w efekcie – całkowity brak możliwości korzystania z nich na skutek wygaśnięcia umowy zawartej z Gminą.

Należy zwrócić uwagę, iż w początkowej fazie wymiany korespondencji pomiędzy stronami Gmina nie tylko uniemożliwiła Wnioskodawcy korzystanie z placu busów jako przystanku przelotowego, lecz wręcz nie uzgodniła warunków korzystania z pozostałych przystanków, argumentując to zawarciem umów z innymi przewoźnikami w ilości zaspokajającej potrzeby lokalnych mieszkańców (karta nr 26).

Ostatecznie, Gmina wróciła do poprzedniego stanowiska, zgodnie z którym wyraziła zgodę na korzystanie przez Wnioskodawcę z placu busów wyłącznie w charakterze przystanku początkowego/końcowego.

Należy w tym miejscu nadmienić, iż nie istnieje legalne pojęcie „przystanku początkowego” i/lub „końcowego”. Ustawa *Prawo o ruchu drogowym* definiuje w art. 2 pkt 13 jedynie ogólne pojęcie przystanku. W myśl tego przepisu przystanek to miejsce do zatrzymywania się pojazdów transportu publicznego, oznaczone odpowiednimi znakami drogowymi. Oczywistym jest, iż każda trasa przewozu winna przewidywać swój początek i koniec na określonych przystankach. Logicznym jest również, iż dla punktualnego

rozpoczynania kursów pojazdy winny mieć możliwość zatrzymania się na czas niezbędny do wyrównania godziny przyjazdu z godziną odjazdu.

Możliwość taką daje przewoźnikom plac busów, na którym – zgodnie z warunkami postawionymi przez Gminę – postój busów może trwać do 10 minut. Sama Gmina przyznaje, że na placu busów „dozwolone jest zatrzymywanie nie tylko w celu zabrania pasażerów, lecz również by wyrównać czas pomiędzy godzinami przyjazdu i godzinami odjazdu” (karta nr 60).

Skoro zatem, na placu busów możliwe jest zatrzymywanie i postój trwający do 10 minut – nie ma racjonalnych przesłanek, by zakazać przewoźnikom zatrzymywania się i postoju trwającego znacznie krócej tj. do 1 minuty – jak w przypadku przystanków przelotowych.

Dokonując oceny materiału dowodowego Prezes UOKiK uwzględnił, iż udzielając Wnioskodawcy zgody na korzystanie z placu busów jako przystanku przelotowego, Gmina uznałaby, iż przystankiem początkowym na trasie obsługiwanej przez Wnioskodawcę jest przystanek na os. 1000-lecia. Tymczasem, przystanek ten nie posiada warunków dla postoju busów w celu wyrównania godzin przyjazdów i odjazdów.

Biorąc pod uwagę konieczność zabezpieczenia busom takiego postoju, Wnioskodawca zawarł stosowną umowę z Cechem Rzemiosł Różnych w Myślenicach (karta nr 28). Na mocy tej umowy busy Wnioskodawcy mogą korzystać z miejsca postojowego dla wyrównania godzin przyjazdów i odjazdów na ul. Ogrodowej, usytuowanej nieopodal przystanku na os. 1000-lecia. Wnioskodawca podjął te działania, w celu świadczenia usług na dotychczasowych zasadach, tj. rozpoczynania trasy z Myślenic do Krakowa na os. 1000-lecia, z kolejnym przystankiem przelotowym na ul. Słowackiego.

O powyższych działaniach Gmina została przez Wnioskodawcę poinformowana i – jak sama przyznała (karta nr 18) – przyjęła do wiadomości, iż przystanek postojowy Wnioskodawcy dla wyrównania czasów znajduje się na terenie Cechu Rzemiosł Różnych. Pomimo tego stwierdzenia, Gmina nie zmieniła stanowiska, zgodnie z którym przystanek na placu busów jest przystankiem początkowym/końcowym i tym samym nie może być wykorzystywany jako przelotowy.

W tym miejscu Prezes UOKiK nie uwzględnił, iż, w charakterze przystanku przelotowego, w zamian za plac busów Gmina oddawała do dyspozycji Wnioskodawcy przystanek przy ul. Słowackiego, w zatoce przy sklepie „Albert”.

Zgodnie z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, przystanek przelotowy w zatoce oddalony jest od placu busów o kilkadziesiąt metrów, a nadto znajduje się po przeciwnej stronie jezdni.

Sama Gmina określiła przystanek w zatoce jako zupełnie niezwiązany z przystankiem na placu busów (karta nr 252).

W tym stanie rzeczy dla potencjalnego pasażera konieczność pokonania odległości kilkudziesięciu metrów oraz przejścia na drugą stronę jezdni może być przyczyną rezygnacji z usług jednego przewoźnika na rzecz drugiego.

Odnośnie odmowy udzielenia zgody na korzystanie z przystanków Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wypowiedział się wielokrotnie, kształtując w ten sposób utrwalone, jednolite orzecznictwo. I tak np., w wyroku z dnia 24 kwietnia 2002 r., sygn akt XVII Ama 76/01 Sąd stwierdził, iż „Umiejscowienie przystanku ma istotne znaczenie dla możliwości pozyskania pasażera. Jest faktem powszechnie znanym, że odległość do przystanku jest istotnym kryterium wyboru środka transportu. Jeżeli więc wybór przystanku determinuje wybór przewoźnika, to ulega naruszeniu wolna konkurencja pomiędzy przewoźnikami. Przewoźnik traci w ten sposób wpływ na istotny czynnik, od

którego zależy jakość oferty” (tak też wyrok z dnia 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt XVII). Z kolei w ww. wyroku z dnia 26 lutego 2003 r. (sygn. akt XVII Ama 23/2002) Sąd OKiK stwierdził, iż arbitralne ustalenie kto może, a kto nie może być uczestnikiem rynku przewozów godzi w konkurencję ograniczając jej rozwój.

W rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy istotne znaczenie ma także nierówne traktowanie przewoźników przez Gminę. W materiale dowodowym znajduje się aktualne (co Gmina potwierdziła) uzgodnienie zasad korzystania z przystanków dla przedsiębiorcy Bogusławy Stolarczyk, zgodnie z którym plac busów przy ul. Słowackiego jest przystankiem przelotowym. Uzgodnienia te zostały wydane w dniu 15.09.2006 r. (karta nr 141) w sytuacji i w okresie, gdy inni przewoźnicy nie mogli korzystać z placu busów jako z przystanku przelotowego. A zatem, należy uznać, iż nie jest prawdziwe oświadczenie Gminy, iż zasady wydawanych uzgodnień dotyczących korzystania z przystanków są jednakowe dla wszystkich przewoźników.

W ocenie Prezesa UOKiK decyzja o wejściu przedsiębiorcy na rynek jest jego decyzją autonomiczną, wynikającą z zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej wyrażonej w art. 6 *ustawy z dnia 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*. Według tego przepisu podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa (tak wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 23/02).

Bezpośrednie konkurowanie Wnioskodawcy i innych przewoźników w tym samym miejscu, tj. stworzenie możliwości odjazdu z tego samego przystanku (lub przyjazdu na ten sam przystanek) winno uczynić oferty przewoźników bardziej atrakcyjnymi dla pasażerów (konsumentów).

Logiczną konsekwencją braku możliwości korzystania z przystanku, z którego mogą korzystać inni przewoźnicy jest przejęcie dotychczasowych klientów Wnioskodawcy przez jego konkurentów, a dla pasażerów oznacza ograniczenie oferty przewozowej.

W przypadku ewentualnego spadku zainteresowania przewozami ze strony pasażerów o tym, który z uczestników rynku pozostanie na nim, zadecydować powinna atrakcyjność (konkurencyjność) oferty przewoźnika w odbiorze pasażerów, a nie arbitralna decyzja Gminy (tak wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 23/2002).

Podkreślenia wymaga, iż zarówno w doktrynie jak i utrwalonym orzecznictwie (wyrok SOKiK z dnia 23.06.2005 sygn. akt Ama 44/04r.) uznaje się, iż *ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów* reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję już w sytuacji, gdy praktyki te wywołują jedynie hipotetyczne skutki antykonkurencyjne. Tym bardziej uzasadnione jest uruchomienie przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w sytuacji, gdy praktyki te faktycznie wywołują antykonkurencyjne skutki. Przypadek taki ma miejsce w rozpatrywanej sprawie, ponieważ skutkiem działań Gminy Marszałek Województwa Małopolskiego cofnął Wnioskodawcy zezwolenie na prowadzenie regularnego przewozu osób na trasie Kraków-Myślenice-Kraków, Wnioskodawca jako uczestnik lokalnego rynku przewozu osób został wyeliminowany. Tym samym, konkurencja na tym rynku została zakłócona.

Reasumując, należy stwierdzić, iż nieudzielenie zgody na korzystanie z przystanku w Myślenicach, zlokalizowanego przy ul. Słowackiego na placu busów jako przystanku przelotowego, w sytuacji, gdy Gmina zajmuje pozycję dominującą na lokalnym rynku dysponowania przystankami zlokalizowanymi w tej miejscowości oraz gdy zgodę taką

uzyskał inny przewoźnik – należy uznać za nadużycie tej pozycji, bowiem bezpośrednio przeciwdziałała ukształtowaniu się konkurencji na lokalnym rynku usług regularnego przewozu osób, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna

Zgodnie z treścią art. 101 ust. 1 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 8.

W niniejszej sprawie stwierdzono, że Gmina Myślenice naruszyła zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Ponieważ zakaz ten ma charakter bezwzględny, a zatem nie istnieją przesłanki natury prawnej, które umożliwiały zalegalizowanie tych praktyk, nałożenie kary jest uzasadnione.

Stosownie do art. 104 ww. *ustawy* przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów *ustawy*. A zatem, ustalając wysokość kary pieniężnej w decyzjach stwierdzających naruszenie zakazów określonych w *ustawie*, należy uwzględnić wagę tego naruszenia, rozmiar rynku dotkniętego skutkami stosowanej praktyki ograniczającej konkurencję, jak również zaistniałe okoliczności obciążające i łagodzące.

Oceniając wagę naruszenia *ustawy* stwierdzić należy, iż praktyka Gminy ma charakter eksploatacyjny, polegający na wykorzystaniu przewagi kontraktowej nad swoimi kontrahentami. Skutki działań dominanta odczuwalne są przez wszystkich lokalnych przewoźników, a w konsekwencji – również klienci tych przewoźników, tj. konsumenci, którzy są najsłabszymi uczestnikami rynku.

Z drugiej strony dokonując oceny rozmiaru rynku dotkniętego skutkami praktyk, stwierdzić należy, iż sprawa ma lokalny wymiar. Praktyka Gminy dotyczy lokalnego rynku regularnego przewozu osób liniami przebiegającymi na trasie Kraków-Myślenice.

Odnosnie okoliczności łagodzących należy stwierdzić, iż Gmina Myślenice po raz pierwszy naruszyła przepisy *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Za miarkowaniem wysokości kary przemawia również fakt, iż Gmina jest wspólnotą samorządową, co oznacza, że kara będzie stanowić dolegliwość również dla jej mieszkańców.

Niezależnie od powyższego należało także uwzględnić orzecznictwo Sądu Najwyższego, w świetle którego kara winna pozostawać we właściwej proporcji do potencjału ekonomicznego sprawcy. Jest ona nakładana i wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego (wyrok z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt I CKN 793/98).

Ponieważ, w świetle powyższego orzeczona kara winna również spełniać rolę represyjno-wychowawczą, a nadto pozostawać we właściwej proporcji do możliwości karanego przedsiębiorcy, ustalając wysokość kary wzięto pod uwagę potencjał ekonomiczny Gminy.

Nakładana na przedsiębiorcę kara ma również funkcję prewencyjną tzn. jej wysokość powinna być ukształtowana na takim poziomie, aby była ona odczuwalna, a w konsekwencji skutecznie zapobiegała popełnieniu podobnych naruszeń w przyszłości.

Jako podstawę obliczenia kary - ze względu na fakt, iż w niniejszym postępowaniu stwierdzono naruszenie przez Gminę przepisów ustawy - przyjęto sumę „dochodów z majątku” i „pozostałych dochodów” za rok 2006, albowiem wśród tych dochodów znajdują się dochody związane z działalnością gospodarczą gminy. Należy mieć na uwadze, iż w przypadku rachunkowości jednostek samorządu terytorialnego termin „dochody” odpowiada co do zasady terminowi „przychody” w rachunkowości przedsiębiorstw (*ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego Dz.U. nr 203, poz. 1966 ze zm.*).

W przypadku Gminy Myślenice dochody z majątku gminy wynosiły 2 996 074,85 zł, a pozostałe dochody (darowizny, subwencje, dotacje, dochody podatkowe) 3 394 006,42 zł. Suma tych dochodów wynosi 6 390 081,27 zł.

Przyjmując wspomniane wcześniej okoliczności naruszenia przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, w tym te, które przemawiają za wymierzeniem kary w umiarkowanej wysokości, jak również fakt, iż kara winna być orzekana na poziomie wystarczającym do osiągnięcia zamierzonego celu i odczuwalna dla przedsiębiorcy, ale równocześnie pozwalającym mu na dalsze prowadzenie działalności, Prezes UOKiK postanowił nałożyć karę w wysokości 0,05 % przychodu, tj. w wysokości 0,5 % kary maksymalnej.

Zatem kara - stanowiąca 0,05 % wartości przychodu osiągniętego przez Gminę Myślenice w roku 2006r - wynosi 3 195 zł (słownie: trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych).

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK orzekł, jak w punkcie II sentencji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Warszawie:

NBP O/O Warszawa 511010100078782231000000

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu w Krakowie, 30-011 Kraków, Plac Szczepański 5.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Leszek Piekarczyk
Dyrektor Delegatury UOKiK w Krakowie

Otrzymują:

1. Mieczysław Piotrowski
Pl. Gen. Sikorskiego 9/9, Kraków
adres do korespondencji
34-144 Izdebnik 5
2. Gmina Myślenice
Urząd Miasta i Gminy Myślenice
Rynek 8/9
32-400 Myślenice